

Kącik olimpijski

Oznaczmy przez $\varphi(n)$ liczbę liczb naturalnych nie przekraczających n i względnie pierwszych z n .

Twierdzenie Eulera. Jeśli a i n są względnie pierwsze, to $a^{\varphi(n)} - 1$ dzieli się przez n .

Dowód. Rozpatrzmy reszty r_i z dzielenia liczb $m_i \cdot a$ przez n , gdzie $m_1, m_2, \dots, m_{\varphi(n)}$ są naturalne, względnie pierwsze z n i mniejsze od n .

Mamy więc $m_1 a = p_1 \cdot n + r_1$

$$\begin{matrix} \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \end{matrix} \quad 1 \leq r_i < n.$$

$$m_{\varphi(n)} a = p_{\varphi(n)} \cdot n + r_{\varphi(n)},$$

Gdyby r_i miało wspólny czynnik z n , to m_i lub a miałyby wspólny czynnik z n , a to jest niemożliwe. Dalej $r_i = r_j$ dla $i \neq j$ daje:

$$(m_i - m_j) \cdot a = (p_i - p_j) \cdot n.$$

Ponieważ a jest względnie pierwsze z n , $m_i - m_j$ dzieliłoby się przez n , co jest niemożliwe dla $1 \leq |m_i - m_j| < n$. Wobec tego r_i są różne, względnie pierwsze z n i $1 \leq r_i < n$ dla $i = 1, 2, \dots, \varphi(n)$, czyli zbiory $\{r_1, \dots, r_{\varphi(n)}\}$ i $\{m_1, \dots, m_{\varphi(n)}\}$ są równe.

Mnożąc wszystkie równości stronami otrzymujemy $m_1 \cdot \dots \cdot m_{\varphi(n)} \cdot a^{\varphi(n)} = (p_1 n + r_1) \cdot \dots \cdot (p_{\varphi(n)} n + r_{\varphi(n)}) = pn + r_1 \cdot \dots \cdot r_{\varphi(n)}$. Ponadto $r_1 \cdot \dots \cdot r_{\varphi(n)} = m_1 \cdot \dots \cdot m_{\varphi(n)}$. Zatem $m_1 \cdot \dots \cdot m_{\varphi(n)} \cdot (a^{\varphi(n)} - 1)$ dzieli się przez n .

Ponieważ $m_1 \cdot \dots \cdot m_{\varphi(n)}$ i n są względnie pierwsze, ostatecznie $a^{\varphi(n)} - 1$ dzieli się przez n , c.n.d.

W szczególności zachodzi

Małe Twierdzenie Fermata. Jeśli p jest liczbą pierwszą i a nie dzieli się przez p , to

$$a^{p-1} - 1 \text{ dzieli się przez } p.$$

Zadania

1. Udowodnić, że dla każdej liczby nieparzystej $n > 1$ istnieje taka liczba naturalna $d < n$, że liczba $2^d - 1$ jest podzielna przez n .

(zadanie 9 z zawodów I stopnia XXI Olimpiady)

2. Udowodnić, że nie istnieje taka liczba naturalna $n > 1$, że liczba $2^n - 1$ dzieli się przez n .

(3-II-XXI)

3. Dowieść, że w ciągu $\{2^n - 3\}$, gdzie $n = 2, 3, 4, \dots$, istnieje nieskończenie wiele liczb, z których każde dwie są względnie pierwsze.

(zadanie 3 z XIII Międzynarodowej Olimpiady Matematycznej)

4. Niech p będzie ustaloną liczbą pierwszą. Udowodnić, że liczba

$$\underbrace{11\dots1}_{p \text{ cyfr}} \underbrace{22\dots2}_{p \text{ cyfr}} \dots \underbrace{99\dots9}_{p \text{ cyfr}} - 123456789$$

dzieli się przez p .

(2-I-XXXIII)

dr Rafal SZTENCEL

Rozwiązanie zadania F 190. Badanie charakterystyk sprowadza się do zewnia układu (rys. 1); wskazania mierników (idealnych) wyznaczają parę wielkości (U_p, I_p) stanowiącą tzw. punkt pracy obwodu i jednocześnie jeden z punktów charakterystyki prądowo-napięciowej badanego elementu. Dla źródła liniowego (SEM — \mathcal{E} i opór wewnętrzny r nie są wzajemnie zależne), np. dla naszego pojedynczego ogniwa mamy

$$I = \frac{\mathcal{E}}{R+r}; \quad R - \text{opór statyczny elementu.}$$

Przekształcając

$$\frac{I \cdot R}{U} + \frac{I \cdot r}{U_w} = \frac{\mathcal{E}}{U},$$

napięcie na zaciskach źródła napięcie na oporze wewnętrznym źródła

lub inaczej

$$(1) \quad I = \frac{\mathcal{E}}{r} - \frac{1}{r} U.$$

Ta funkcja $I = f(U)$ jest tzw. charakterystyką źródła i odcina na osiach współrzędnych punkty

$$I = I_z = \frac{\mathcal{E}}{r} \quad (\text{prąd zwarcia źródła})$$

$$U = \mathcal{E}$$

(interpretacja graficzna — rys. 2).

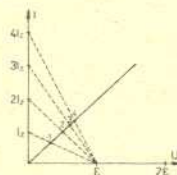
Dla badanego elementu obowiązuje równość

$$(2) \quad I = \frac{1}{R} U.$$

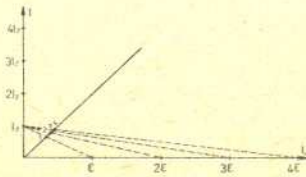
Punkt wspólny zależności (1) i (2) wyznacza punkt pracy obwodu. Zmieniając kolejno

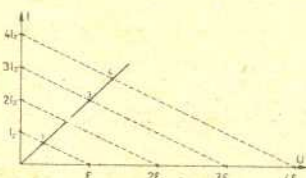
Rys. 1

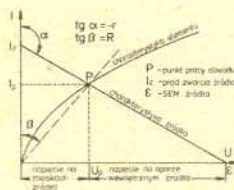
Rys. 3a

Rys. 3b

Rys. 3c

Rys. 2

(lub równocześnie) parametry źródła zasilania \mathcal{E} i r uzyskuje się kolejne punkty charakterystyki badanego elementu. Łącząc równolegle k ogniw mamy

$$\begin{aligned} \text{SEM baterii} & \quad \mathcal{E}_B = \mathcal{E} = \text{const}, \\ \text{Opór wewnętrzny baterii} & \quad r_B = \frac{r}{k}. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Prąd zwarcia baterii} & \quad I_{zB} = k \frac{\mathcal{E}}{r} = k I_z. \end{aligned}$$

[przypadek a)]

Dla połączenia szeregowego n ogniw odpowiednie wielkości są równe

$$\begin{aligned} \mathcal{E}_B & = n\mathcal{E}, \\ r_B & = nr, \\ I_{zB} & = \frac{\mathcal{E}}{r} = I_z = \text{const}. \end{aligned}$$

[przypadek b)]

Zstawiając natomiast n równoległych serii po n źródeł połączonych w szereg uzyskuje się

$$\begin{aligned} \mathcal{E}_B & = n\mathcal{E}, \\ r_B & = r, \\ I_{zB} & = nI_z. \end{aligned}$$

Na rys. 3a, 3b, 3c pokazane są dostępne pomiarami punkty 1, 2, 3, ... charakterystyki elementu liniowego. W praktyce dostosowuje się typ źródła (np. układ potencjometryczny, zmienny opornik połączony szeregowo ze źródłem stałego napięcia itp.) do cech indywidualnych badanego elementu tak, by uzyskać możliwie najwięcej punktów pomiarowych w interesującym zakresie. Właściwy dobór jest szczególnie istotny w przypadku elementów o charakterystyce nieliniowej.